

6

Tomášek

ZPRÁVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*Válka je na dosah ruky a vždy znamená porážku lidstva.
Neexistují spravedlivé války – opravdu neexistují!*

(papež František)

Úvodní slovo

Přiznám se, nečekal jsem to obrovské zklamání, které prožíváme už měsíc a půl. Nechce se mi věřit, že jsou toho lidé schopni. Bohužel, denně slyšíme ze sdělovacích prostředků o smrti a zabíjení. Evangelium našeho Pána Ježíše Krista nás ovšem nechce nechat bezradné tváří v tvář smrti. Od černé kroniky a politiky nás touží převést k pohledu víry. A máme mocnou odpověď na pláč světa: Kristovo vzkříšení.

Kde je tedy v takových chvílích Bůh? Odpověď víry je – dnes jako kdysi umírá na kříži: se zabitými vojáky, s ženami dětmi a starci v rozstřílených domech, s uprchlíky, kteří utíkají jen s tím, co mají na sobě. A i když nám válka v posledních týdnech tak trochu vzala z očí jiné hrůzy tohoto světa, ani ony mávnutím kouzelného proutku nezmizely.

A tak do doby, než budou smrt a hřích nadobro přemoženy, volá nás evangelium, abychom zvolili cestu života, abychom stáli odhodlaně na straně dobra, pravdy a lásky.

Prožijme pašijový týden v blízkosti Krista i trpících, spolu s Marií nepřestávejme věřit. Velikonoční ráno kéž nás pak obnoví ve víře v definitivní vítězství Boží lásky.

Váš farář Jan Mráz

Informace

• **Velkopáteční koupání** v přehradě bude od v 9.00 na Kozí Horce. S sebou plavky a dobrou náladu.

• **Křížová cesta v přírodě.** Na Velký pátek 15. 4. 2022 od 9 do 14 hod. vás zveme na KC opět do Chudčic u Veverské Bítýšky. Cesta vede od hřbitova. Na místo se lze dopravit vlakem přes Kuřim a poté autobusem č. 312 nebo autem. Trasa křížové cesty není vhodná pro kočárky. Tak jako minulý rok je možné cestu absolvovat samostatně nebo ve skupinkách (nepůjde se tedy hromadným průvodem). Křížová cesta končí u Tří křížů a po jejím skončení je možné pokračovat výletem do Rozdrojovic nebo se vrátit zpět ke hřbitovu.

• **Pozvánka.** Zveme vás na komentovanou prohlídku kostela blahoslavené Marie Restituty v Brně-Lesné (konečná tramvaje č. 9) v neděli 8. května 2022 v 15.00. Výklad poskytne P. Pavel Hověz, bývalý farář. Bude též možnost navštívit vyhlídku na věži s výhledem na Brno a jeho okolí.

Pořad bohoslužeb o letošních svátcích naleznete na poslední straně.

Přípravy na svátosti

Katechumeni

V letošním školním roce se v naší farnosti připravují dvě skupiny katechumenů – ti, kteří budou pokřtěni o letošních Velikonocích a ti, kteří s přípravou teprve začali a budou pokřtěni příští rok. Obě tyto skupiny se scházejí vždy v úterý večer na faře, kdy pro ně buď já, nebo sestra Bernie máme připravenou katechezi, a pak jsou katechumeni rozpuštěni do skupinek, aby se nad daným tématem mohli bavit dál. Osobně vnímám jako velmi důležité právě skupinky, se kterými nám pomáhají lidé z farnosti a patří jim za to velký dík. Zdá se mi, že skupinka je místem důvěry, kdy se katechumeni nebojí otevřít ožehavá témata a společně se snažíme hledat odpovědi a musíme přiznat, že na některé věci, jako kupříkladu existence zla ve světě, nemáme jasné a krátké odpovědi, ovšem to vůbec nevadí, protože o tom je právě období katechumenátu – o hledání Boha. Jsem rád, že o velikonoční vigílii bude v našem kostele pokřtěno 7 katechumenů a dalších 5 lidí přijme svátost biřmování. Pokud vše dobře dopadne, bude tyto svátosti udělovat pomocný biskup Pavel Konzbul. Společně se spolu s katechumeny budeme scházet

ještě do konce května. Příští rok by počet křtů mohl být ještě o něco vyšší, tak uvidíme, jak to nakonec dopadne na této společné cestě.

Biřmovanci

Skupina biřmovanců je velmi různorodá, od mladých patnáctiletých dívek a chlapců, až po zasloužilé otce a matky. Skupina čítá 35 hlav a je z jedné třetiny tvořena farníky sv. Tomáše, z jedné třetiny farníky sv. Jakuba a z jedné třetiny zbytkem světa. Scházíme se vždy jednou za 14 dní na faře u sv. Jakuba, kde se s otcem Janem střídáme v katechezích. Po našem asi 30 minutovém snažení se všichni po krátké pauze na čas rozprchnou do skupinek, kde se rozvíjí vášnivé diskuze. Skupinky vedou naši i jakubští farníci a moc jim za to děkujeme. Společně jsme prožili víkendovku a připravujeme modlitbu chval na Velký pátek od 20.30 v našem kostele, na kterou vás všechny zveme.

První svaté přijímání

Letošní přípravy na první svaté přijímání a první svatou zpověď se účastní 17 dětí. Spolu se sestrou Bernie se snažíme dětem v krátkých zhruba 35 minutových katechezích přiblížit tyto svátosti a rozvinout živý vztah s Ježíšem. Podle reakcí dětí i rodičů se nám to snad nějak daří, tak uvidíme, jak budeme úspěšní a kolik dětí

budeme v kostele a na různých akcích vídat i po neděli Božího milosrdenství, kdy budeme slavit spolu s dětmi jejich první svaté přijímání.

o. Jan Patty Pavlíček

Z farní charity

Milí čtenáři Tomáška!

Setkáváme se na začátku Svatého týdne. V době, která uběhla od vydání minulého čísla, se svět proměnil. Myslím, že se nás všech bolestně dotýká dění na Ukrajině a snažíme se pomoci alespoň finančně. I my jsme použili peníze z charitní pokladničky na tento účel a jsme vám velice vděční za vaši štědrost. Pokud byste chtěli přispět, je to ještě možné převodním příkazem, číslo účtu 55660022/0800, variabilní symbol 104.

Peníze, které jste věnovali do charitní pokladničky, jsme použili takto:

Domácí hospic	3 000 Kč
Pomoc Ukrajině	40 000 Kč

Přejeme vám všem požehnané prožití Svatého týdne a velikonočních svátků. Ať vzkříšený Pán je vaší nadějí a světlo velikonočního rána ať prozáří každou temnotu.

Dobrovolníci farní charity

Poděkování

Děkuji všem, kteří jste mi připravili nezapomenutelný zážitek v sobotu 5. 3. t. r. svou účastí na slavnostní bohoslužbě ve farním kostele u sv. Tomáše. Zde jsem spolu s vámi, ve společenství eucharistického Krista při mši svaté, vzdal Pánu díky za nezasloužený dar devadesáti let života. Následné pohoštění v prostorách farní kavárny, pečlivě a s láskou připravené, dotvrzovalo vzájemné pouto křesťanské sounáležitosti. Místo věcných obdarování se konala finanční sbírka na humanitární účely, která mi byla předána s tím, abych sám rozhodl o konkrétních adresátech. Bylo vybráno více jak 33.000 Kč. Po uvážení jsme polovinu částky věnovali na účet napadené Ukrajiny, zbytek na charitu.

Steré díky všem mně neznámým, spíše tušeným dobrodincům, zůstáváte v mých modlitbách, provázenými hlubokou vděčností za dar Boží i váš – za dar společenství lásky v Ježíši Kristu.

Ivan Kania

Více informací o nedávném oslavenci můžete najít na webu Paměť národa (kania-ivan-1932) a v archivu Tomáška (ročník 18, číslo 7, str. 5-7).

Biřmo víkend

Jakožto biřmovanci jsme se zatím moc neznali, páč rozdíl některých našich nejmladších a nejstarších je i 15 let, bylo uznáno za vhodné nás vykopnout a na víkend jet někam, kde budem mít prostor se lépe poznat. A tak za doprovodu Pattyho a faráře Jana Pacnera jsme odjeli do Osové Bítýšky. Tam jsme u večere potkali některé týmáky a Jurise, kněze, který se stará o místní faru a tým Mamre. Následovaly seznamovací hry, vytváření koláže toho jací jsme atd. Večer jsme měli modlitbu, pak hajdy do postýlky a spinkat.

Ráno nás probudila nádherná píseň od Václava Neckáře: Je ráno, Anno. Na probuzení naprostej ideál.☺ Moc času pro nějaké velké česání nebylo, protože jsme se šli pomodlit do kaple a až potom na snídani. Pán Bůh má holt přednost. Dopoledne jsme měli svědectví o Jurisově cestě

k Bohu a ke kněžství se spoustou vtipných příběhů. Následovala mše a potom oběd. Po obědě jsme šli na 16 km „procházku“, jak to nazval Patty v mailu o tomto víkendu... Ale naše nožičky to zvládly a došly zdárně do cíle, který byl na nejvyšším bodu v širém okolí, kde kdysi dřív možná byly lesy... už nejsou. Večer jsme měli možnost ptát se kněží na různé otázky, které nás zajímají. Ze začátku se všichni báli, že bude ticho, ovšem ti nejodvážnější z nejodvážnějších probořili ticho a nakonec místo půl hodiny z toho byla hodina a půl plná zajímavých dotazů. Večer jsme začali celonoční adoraci zpěvem písní z Taizé, a pak celou noc probíhala adorace, kde jsme si brali „služby“ po hodinách u svatostánku. Byli tu i tací, kteří zaspali budík jako třeba já, ale věřím, že Pán Bůh mi to odpustí, možná chtěl, abych ráno nebyla taková mrtvola jako mnozí jiní. Potom nacpat břicho, sbalit se a uklidit náš svinčík, co jsme zde způsobili. Jelikož byla neděle, tak jsme šli samozřejmě na mši. Po mši byl feedback, reklama na akce od Mamre, obídek a zpátky domů. Myslím, že jsme si to všichni dobře užili a že nám to dalo spoustu skvělých zážitků.

Maruška Koukalová

Křížové cesty pro děti

Po loňské nedobrovolné pauze, kdy jsme postní dobu strávili převážně ve společenství on-line, se letos můžeme opět bez omezení scházet nejen na mších svatých, ale dvakrát týdně i na společné modlitbě křížové cesty před večerní bohoslužbou. Díky nezdolné energii a nadšení Klárky Koukalové a dalších maminek, a s vydatnou podporou vedoucí sborečku Jáji Zukalové, se podařilo zorganizovat také křížové cesty pro rodiny v úterní podvečery před dětskou mší svatou. Krátké texty srozumitelné i malým školákům doprovází svým zpěvem dětská schola. V čele průvodu, který se postupně košatí od 1. až ke 14. zastavení, nesou děti společnými silami vyrobený kříž, který zdobí celou postní dobu svými dobrými skutky – barevnými kamínky. Společně si tak lépe uvědomujeme

průběh a velikost Ježíšovy oběti, k jejímuž slavení se pomalu blížíme.

Veronika Veverka Papoušková

Kostelnické postřehy

Už víc než měsíc naši mysl zaměřená nedaleká válka. Víc než vlastní dění v kostele a farnosti. Snažíme se pomáhat finančně, modlitbami, přímluvami a někteří zajišťují ubytování a pomoc uprchlíkům. Nejvíce mě zaujala jedna přímluva na dětské mši, pronesená maličkou, ale již mimořádně zralou křesťankou: „Prosíme Tě, aby se Putin polepšil.“ Z obrácených hříšníků má Bůh největší radost, ale zatím to nevypadá, že by tato prosba byla vbrzku vyslyšena. Obzvláště důležitá je dnes pro nás výzva sv. Jana Pavla II. „Nebojte se!“, kterou pronesl hned po svém zvolení,

mnohokrát ji opakoval a různě rozvíjel ve svých promluvách. I nejmocnější světoví politici si ji nyní připomínají například tak, jak ji adresoval při své první návštěvě rodné země nejen Polákům: „Nikdy, nikdy se nevzdávejte naděje, nikdy nepochybujte, nikdy se neunavte, nikdy se nenechte odradit. Nebojte se!“ Jen mám pocit, že i přes tyto své proklamace se mnozí mocní bojí, aby chom snad napadeným obětím ve smrtelném nebezpečí nepomáhali příliš. To „Nebojte se!“ svatého Svatého Otce koluje od začátku agrese v aktuálnější verzi se stejným obsahem jen s válkou danou drsnější formulací: „Ruská válečná lodi, jdi do pr...!“

V úterý před postní dobou proběhlo u nás tradiční masopustní veselí spojené s pochováváním basy. Po zkoušce našeho chrámového sboru Jolly Singers, převzal po sbormistrovi

taktovku Hamša a v ministrantské sakristii to propuklo. Proběhla důstojná příprava na postní dobu. Připravil jsem na tuto akci drobné pohoštění a obžerstvení. Mé oblíbené umělecké těleso mě nezklamalo a spolklo všechno. Ukázalo se, že nejlépe umí pochovat basu Jana Fialová. Chovala tu basu piva v náruči s opravdovou mateřskou něžností.

V sobotu 5.března byla neobvyklá ranní mše. V tuto dobu bývá nejčastěji requiem, ale tento den to byla veliká sláva. Za hojné účasti jáhnů, ministrantů a všeho lidu celebroidal mši náš bývalý farář otec biskup Pavel Posád a koncebrovali další kněží, kteří v naší farnosti působí, působili nebo z ní vzešli. Děkovalo se Bohu za 90 let života našeho bratra PhDr Ivana Kani. Je stále spolehlivým každodenním ministrantem, aktivním členem komunity Emmanuel a obětavým dobrovolníkem v hospici. Vzhlížíme k němu s láskou, úctou a obdivem. Redakcí byl vyhlášen nejoblíbenějším přispěvatelem do Tomáška, protože svůj text nám předal 3 týdny před uzávěrkou.

Náš kostel byl na počátku postní doby obohacen o další mimořádně hodnotné a unikátní umělecké dílo, které přibýlo u oltáře Svatého Kříže a je využíváno při Křížové cestě dětí. K vzácnému vrcholně gotickému kříži zasazenému do vrcholně barokního

oltáře, byl instalován další kříž, vrcholné dílo soudobého umění. Pod vedením kurátora o. Pattyho, který se sám zapojil do tvorby tvaru kartonového podkladu, vytvořily naše přední výtvarnice Bernie a Kengi rozvolněný op-artem inspirovaný akryl. Toto už samo o sobě mimořádně působivé výtvarné dílo rozvíjí dál děti naší farnosti kombinovanou technikou naivistické abstraktní mozaiky ze skla, keramiky a minerálií. V umělecké zkratce je zde rozvinut celý proces, jak se ze symbolu utrpení stalo Ježíšovou obětí znamení Lásky a Naděje. Ztišení u tohoto kříže je duchovně nesmírně obohacující. Neváhejte, tato expozice je časově omezena.

O. Pattyho činnost uměleckého kurátora trochu vyčerpala, tak si odjel odpočinout k trapistům. Nevím, zda je trapistické rekreační středisko tím pravým místem oddechu, ale vrátil se duchovně obnoven. Nahradit během té doby našeho oblíbeného kaplana se pokusilo i naše vysoké duchovenstvo. Dokonce přímo to úplně nejvyšší. Nemám přehled o celé diecézi, ale v Brně nemáme vyšší kněze, než jsou dvoumetroví otcové Kubín a Marada.

Byly dokončeny restaurátorské práce na spodku oltáře Zvěstování Panně Marii a svatého Tomáše. Obnovily se poškozené umělé mramory a vyčistila malba. Hned je jasnější, proč se v našem kostele

cítíme tak dobře. Pod menzou, kde jiné oltáře z téže doby mívají plameny pekelné a úpící postavy hříšníků, my máme zobrazení prázdného hrobu. Můžeme tak vnímat Vzkříšení nejen po velikonoční dobu a o nedělích ale každodenně.

„Zázraky se dějí“ konstatovala Jana Synková po velkém předvelikonočním úklidu kostela. Tato akce nebyla v ohláškách ani na farním webu, přesto se na naše výzvy dostavilo dostatek ochotných, pilných a letitou praxí osvědčených pracovníků. Vše bylo zorganizováno v krátkém čase, protože až v týdnu jsme se dozvěděli, že restaurátoři v pátek skončí, a tak se v sobotu může uklízet. Náročný úklid se kompletně zvládl, byť se tentokrát na rozdíl od předchozích let protáhl přes poledne, protože jsme museli začínat později než obvykle. Každý dostal práci, kterou už dříve dělal nebo na kterou stačil. Davidovi bylo dokonce umožněno využít svůj certifikát na práci pod napětím. Zásluhou trochu přerostlých farníků a použitím teleskopického pracholapu se úklid ve výškách obešel bez tradičního popojíždění dobývací věže po kostele. Nejpočetněji byla tentokrát zastoupena rodina Koukalova, která vyslala zástupce hned tří generací. Všem veliké díky.

Pro mě nejvýznamnější událostí ve farnosti byla první fáze Synody vyhlášené loni papežem Františkem. Jak známo, nejsem objektivním farním zpravodajem, píši o dění subjektivně až sebestředně, takže předpokládám, že o průběhu a závěrech farní části Synody budete informováni někým serióznějším. Byl jsem překvapen, že se zapojilo méně lidí, než jsem čekal. Na synodní skupinky na faru přicházelo jen pár lidí, více jich bylo v domácích skupinkách. Nejvíce jsem se divil, že se nezapojili mnozí mimořádně aktivní a zkušené farníci. Pak jsem pochopil, že ti opravdu znalí ví, že u nás na dosažení cílů Synody pracujeme už roky před jejím vyhlášením. Svátý Otec vyhlásil Synodu s úmyslem odstranit klerikalismus, tedy odtržení duchovenstva od lidu, a zajistit větší zapojení laiků. K tomu se u nás blížíme samovolně. Jak ubývá kněží i nových povolání, blíží se doba, kdy duchovní budou dělat jen to, co nezbytně nutně musí dělat kněz, a všechny ostatní činnosti včetně rozhodovacích, ekonomických, řídicích a organizačních převezmou laici. Synoda tento proces může jen trochu urychlit.

Nejvíce a nejintenzivněji se ve skupinkách řešila ženská otázka. Tedy to, co jsme ve světském prostředí řešili v 19. století. Průkopníkem v této oblasti ještě před zahájením Synody se u nás stala Gregoriánská schola.

Jsa majitelem hudebního hluchu, nedokáži posoudit změnu v pěveckém projevu, ale estetický dojem je úžasný. Gregoriáni, kteří mně připadali rok od roku starší a šedivější, najednou neobyčejně zkrásněli.

Jsem příznivcem většího zapojení žen do všech činností. Přes všechnu tu faktickou nebo i jen proklamovanou rovnoprávnost celý dospělý život jako příkoří vnímám rozdíly mezi postavením obou pohlaví a chtěl bych, aby se to vyrovnalo nebo alespoň zmírnilo. Zpočátku jsem to bral jako velkou nespravedlnost a hrozně mě to štvalo, teď už více umím přijmout svůj těžší mužský úděl. V tom, co je úplně nejdůležitější, jsou ženy velice zvýhodněny. Největší překážkou duchovního růstu je lpění na tom pozemském. Lpění nejen na tom hmotném, ale i na vzdělání, výsledcích práce, postavení, pověsti, zásluhách, na vlastních představách a pravdách. My muži máme v sobě pořád nějak archetypálně zakotveno, že máme něco postavit, zasadit, zplodit. Ženy mají k duchovnímu životu lepší vnitřní podmínky. Po tisíciletí hlavně rodily a vychovávaly děti, které pak odešly, co uvařily, se snědlo, když uklidily, umyly, vypraly, nebylo to trvalé. Nelpění na výsledcích jim jde snáze. Nejvíce nás k Bohu přibližují služby, za které zde nic nedostáváme, ani vděk nebo sebeuspokojení. I celá naše církev si je tohoto dlouhodobě

vědoma, proto máme nepoměrně víc světců než světic. U žen se dosažení tohoto stavu považuje za snazší, proto není potřeba to tolik zdůrazňovat kanonizačním procesem.

Mám v hlavě hodně toho, co si myslím, že by se mělo ve farnosti, diecézi, církvi změnit a chtěl bych k tomu přispět, protože mám pocit, že by to tak bylo lepší, ale zároveň vím, že možná jen něco nechápu a nemusím mít pravdu. Mám nedůvěru k různým aktivistickým změnám pro změnu. Byl jsem jen dva roky členem horolezeckého oddílu a je to už skoro 50 let, ale ze všech těch pestrých zážitků z té doby se mi v mysli nejčastěji vybavuje jedna věta ze zápisu schůze výboru: „XY podal návrh na zřízení Městského výboru Horolezeckého svazu, který byl před časem zrušen na návrh téhož.“

Před ukončením farní synodní fáze jsme dostali k vyplnění jednotný formulář. Když jsem ho viděl poprvé, hned jsem si pomyslel, že tohle přece nemohli vytvořit naši biskupové. Vypadalo to, jako by to dělali nějakí poradci, kteří ve firmách a úřadech provádí personální audit, optimalizaci procesů a jiné povedené taškařice, mající za cíl odbřemenit vedení od odpovědnosti za nepopulární rozhodnutí. Mnohem více místa a povinně vyplňovaných kolonek se vztahovalo k identifikaci zúčastněných, jejich věkové struktuře,

vzdělání, sociálního postavení, jejich pocitům při synodních setkávání a podobně. Zato prostor pro vlastní sdělení byl omezen. Měl jsem pocit, že to má být trest pro ty, co se opovažují mít k dění v církvi nějaké připomínky. Ale když jsem ho začal vyplňovat, pochopil jsem, jak je to od našich otců moudré a prozíravé. Zabývat se spoustou různorodých podnětů je nesmírně obtížné a takto byl zajištěn první předvýběr. Dvoutisíciletá zkušenost nás učí, že zabývat se názory a postoji těch, kteří pro ně nejsou ochotni podstoupit aspoň trochu mučednictví, nemá význam. Tož zase su o něco míň hlópé.

*Pavel Pandan Zahradník
dočasně zastupující půlkostelník*

Příběh pro děti

Z dětského pokojíku se ozývá hádka a vysoký hlásek volá: „Mamíí, ona mi nechce půjčit pastelku!“ Maminka se s povzdechem zvedla ze židle a nechala mísu skoro oloupaných jablek na štrůdl položenou na stole. Jen co se objevila ve dveřích, malá Barborka znovu spustila: „Potřebuju žlutou na sluníčko a Gabča tvrdí, že je jenom její!“ Starší sestra stála s našťvaným výrazem nad Barčou a snažila se

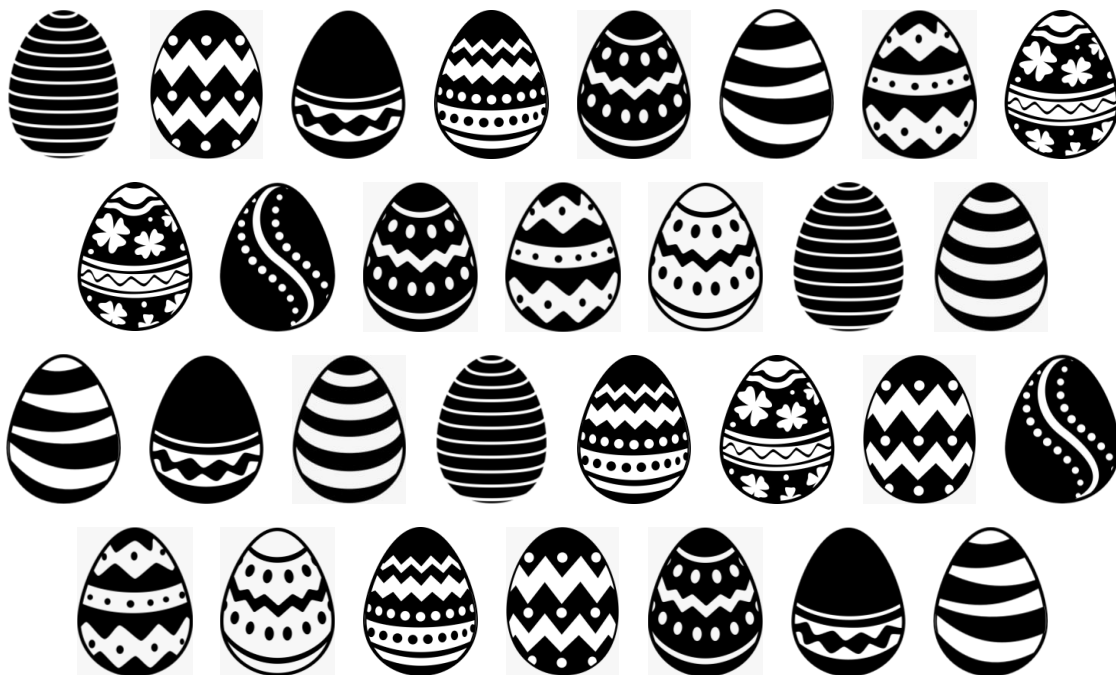
vysvětlit, že dostala nové pastelky od Ježíška a dvě barvičky se už ztratily. Do pokoje už nakukuje i zamračený tatínek, kterého holky vyrušily od rozdělané práce v dílně: „Gábi, jestlipak víš, jaké období teď jako věřící křesťané společně prožíváme?“ Gabča sice ještě nebyla u prvního svatého přijímání, ale do náboženství poctivě dochází už skoro dva roky. „Dobu postní? Právě proto si přece sem tam odpustíme bonbony a čokoládu a chodíme taky pravidelně na křížové cesty!“ „Přesně tak“, vložila se do rozhovoru maminka. „Někdy je totiž snadnější vzdát se něčeho, čím se můžeme i trochu pochlubit, když se nás někdo zeptá. Ale mnohem těžší je odepřít si něco, co je pro nás opravdu hodně důležité.“ Gabča už asi chápala, kam maminka svými slovy míří. I malá Barča se trochu zastyděla a povídá: „Víš co, podívám se, jestli nemáme další pastelky někde v šuplíku.“ Ale starší ségra už ji dává do ruky tu novou, akvarelovou, co dostala k Vánocům. „Ne, Baru, půjč si klidně tuhle“, a ještě do obrázku k trochu šišatému sluníčku dokreslí krásně barevné jarní kvítí. Nakonec sedí nad papírem celá rodina a společně vymýšlí, co všechno by ještě nemělo chybět na zahrádce, která už se klube za oknem jejich domu ze zimního spánku.

Veronika Veverka Papoušková

BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

KRASLICE. Děti malovaly kraslice. Najdeš dvojice a trojice stejných kraslic?

PRO STARŠÍ

OSMISMĚRKA. Hledej členy zvířecích rodin. Zbylá písmena čtená po řádcích tvoří tajenku.

K	K	O	Č	K	A	H	O	U	S	E	N	E	L	Z	Ů	K	O	K	A
O	U		A	R	O	R	E	S	U	O	H	A	B	O	Ž	V	Ý	O	L
T	Í	Ř	N	Á	Ň	H	U	S	A	S	H	O	R	D	C	B	A	C	Y
Ě	V	E	E	V	L	Ů	O	I	K	E	C	I	P	E	L	S	Z	O	B
O	N	O	F	A	Č	N	K	U	Í	P		H	Ř	Í	B	Ě	O	U	O
J	E	H	N	Ě	N	Ě	T	Š	T	T	E	L	E	Z	O	K	K	R	K

BERAN
OVCE
JEHNĚ

BÝK
KRÁVA
TELE

HOUSER
HUSA
HOUSE

KOCOUR
KOČKA
KOTĚ

KOHOUT
SLEPICE
KUŘE

KOZEL
KOZA
KŮZLE

KŮŇ
KOBYLA
HŘÍBĚ

PES
FENA
ŠTĚNĚ

obrázky: <https://cz.pinterest.com/>

Klára Špunt Zelinková

VELIKONOCE 2022 V KOSTELE SV. TOMÁŠE V BRNĚ

10. 4. 2022 – Květná neděle

- ★ bohoslužby v 7.45 – 9.00 – 11.00 – 19.30
- ★ při všech bohoslužbách svěcení ratolestí, v 9.00 s průvodem

Zpovídání během Svatého týdne

- ★ od pondělí do středy vždy od 15.30 do 19 hodin
- ★ na Zelený čtvrtek a Velký pátek od 14.00 do 16.30
- ★ během obřadů Svatého třídenní se v našem kostele nezpovídá

14. 4. 2022 – Zelený čtvrtek

- ★ není ranní mše
- ★ 17.30 mše sv. na památku Večeře Páně

15. 4. 2022 – Velký pátek

- ★ den přísného postu (půst od masa a půst újmy)
- ★ dnes se neslaví žádná mše sv.
- ★ 15.00 pobožnost křížové cesty
- ★ 17.30 obřady na památku umučení Páně (latina/čeština)
- ★ 20.30 Velkopáteční chvály (s biřmovanci)

16. 4. 2022 – Bílá sobota

- ★ dnes se nekoná žádná bohoslužba

16. 4. 2022 – Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

- ★ 21.00 Velikonoční vigilie (křest dospělých)

17. 4. 2022 – Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

- ★ bohoslužby v 7.45 – 9.30 (mše přenášena ČT) – 11.00 – 19.30

18. 4. 2022 – Velikonoční pondělí

- ★ bohoslužby v 7.45 – 9.00 – 17.30